

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XLIX. Signum crucis in palatio, & imago Danielis in fontibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

τωραν Βασιλικῶν παρεῖχε τὴν σέργιαν, χρῆς καὶ περισσεστιν ἐδιοικεῖ καὶ γνώμην, οἵτις δὲ εἰπεῖν οὐκί αὐτὸν διέχειν αὐτῇ νομίσθηκεται. Θαυμάσθε αὐτὴν κανονικούς διατετένη καὶ αξιοζήλωτον πεπομένουν. διὸ τῶν εἰς αὐτὸν μητρόν αὐταφερομένων, καὶ ταῦτα εἰκότων ήτταν ανείληπται, αὐτὸν διέσεβείας ὑπέβολην μητρέαν θέμεν, θεσμοὺς απεπλήρευ θείες, ἀμφιγονέαν θεμένη τὰ περιπολαὶ διατάσσομενος. Ταῦτα διελεχθεῖσας φιλοκαλίας, βασιλεὺς τῆς τῷ παλατινῷ ἔτναι τοῦδε σωτῆρι τὸν τερψτὸν καὶ κατὰ πάσας δὲ τὰς ἑταῖρας νεοπαγεῖς ἐκκλησίας Πατρικούλων, μακρῷ τῶν περιτέων θεμιωτέρας απέφασε.

A Quinetiam thesaurorum regalium potestatem ei Constantinus concesserat, quibus pro arbitrio & ex animi sui sententia, prout libitum esset uteretur. Nam & in hac parte matrem suam conspicuam & beatam omnium iudicio reddidit. Quocirca ex iis quae ad memoriam illius illustrandam pertinent, non immerito hæc etiam assumpsumus, quæ Imperator pro singulari sua pietate in honorem matris suæ gessit, dum divinis obtemperat legibus, quæ filiis debita in parentes officia injungunt. Hujusmodi pulcherrima opera in Palæstina Imperator, uti diximus, exstruxit. Sed & in reliquis provinciis novas à fundamentis ædificans Ecclesias, multo augustiores quam quæ antea erant, effecit.

Κεφ. ΜΗ.

Οποιοις ικανοτάτοις Πλάται μαρτύρια μετὰ φρεσκάπεδων πάσαις δὲ εἰδωλολατρίας περιπολοῦ.

TH₃ δέ γέ ἐπώνυμον αὐτός πόλιν ἐξόχων μηγεμόνων, εὐηπτηρίους πλέοντιν ἐφαίδησε, μαρτυρίους τε μεγίστους καὶ αειφανεστάτοις οἷοις. τοῖς μὲν τοῖς δὲ τοῖς δὲ στατύτην τυγχάνοντος διὸ ἡνὶ ὁμοῦ καὶ τὰς τῶν μαρτυρων μνήμας ἐτίμα, καὶ τὴν αὐτὴν πόλιν τοτῶν μαρτυρεων κατέσχεν θεῶν. οὐδὲ δὲ ἐμπίστων σοφίας, ἢν τῆς ἐπιγονείας τῆς αὐτῆς πόλιν ἐπώνυμον διπλομένενε, καταδεδένει εἰδωλολατρίας ἀπόστολος ἐδικαστοῦ. οὓς μηδαμοῦ φαίνεται εἰν αὐτῇ, τῶν νομιζομένων θεῶν αὐγάλματα ἢν ιεροῖς θεοτοκούματα, οὐδὲ διότι Βαρμούς λύθεται αἱμάτων μανομένους. οὐ θυσίας ὀλοκαυτουρένας ποιεῖ. οὐ δαιμονικὰς ἔσταις, δοξαζεῖται τοις συμφωνούσιοις διδούμενοι.

Κεφ. ΜΘ'.

Σταυροῦ σημεῖον παλατιφορᾶς, καὶ Δανιὴλ ἐν κρήναις.

EIdes δὲ ἡνὶ Πτολέμεων αὐγορῶν κειμέναις κείναις, τὰς καλοῦ ποιμένος σύμβολα, τοῖς διπλῶν θείων λογίων ὄρμωμένοις γνώμην κατοντες Δανιὴλ σὺν αὐτοῖς λέουσιν εἰς καληπτελασμένον, χρυσοῦ τε πετάλοις ἐκλάμποντα. τοσοῦτος δὲ θείος ἔρως τηνί Βασιλέως κατειλήφθυντος, οὓς τοῖς ανακτόροις τῶν Βασιλίων κατὰ τον παντων ἐξοχώτατον οἶκον, τὸ

C A P U T . XLVIII.

Quomodo Constantinopolis martyria construxit omnesque idolorum cultum abolevit.

CUmverò civitatem nominis sui ad lumen gloriam extollere insti-tuisset, plurimis eam oratoriis exornavit, amplissimisque martyriis & splendidissimis ædibus; partim in suburbis, partim in ipsa civitate constructis. Atq; hoc modo simul martyrum honoravit memoriam; simul civitatem suam ipsi martyrum Deo consecravit. Totus denique sapientia Dei exæstuantis, urbem illam quam appellatione nominis lui insignire decreverat, omni idolorum cultū usque adeo vacuum esse voluit, ut nusquam in illa falsorum Numinum simulacra in templis colerentur; ac ne aræ quidem victimarum cruento contaminatae, nec hostiae igne consumptæ cernerentur; nec dæmonum festivitates, nec quidquam eorum quæ apud superstitiones vulgata sunt, ibidem age-rentur.

C A P U T . XLIX.

D Signum crucis in palatio, & imago Danielis in fontibus.

VIdisses igitur in fontibus qui sunt in medio foro, boni pastoris imagines, divinorum oraculorum peritis notissimas; Danielis item effigie una cum leonibus ære expressam, & auri bracceis refulgentem. Tantus porro divini Numinis amor Imperatoris animum occupaverat, ut in totius palatii eminentissimo cubiculo, in maxima tabula, quæ in

medio lacunatis inaurati expansa est, si-
gnum Dominicae passionis ex auro pre-
tiosisque lapidibus elaboratum infixer-
it. Atque hoc tanquam praesidium ac
tutelam Imperii, piissimus Princeps
statuisse mihi videtur.

CAPUT L.

*De Ecclesiis quae Nicomedia & alibi
exstruxit.*

His igitur ornamenti civitatem
nominis sui decoravit. Urbem
vero primariam Bithyniae, pulcherrimam
& magnificerissimam Ecclesiam monu-
mento exornavit, erectis proprio sum-
ptu in honorem Servatoris lui, eo etiam
in loco tropaeis victoriae quam de hosti-
bus & de adversariis Dei retulerat. In
reliquis etiam provinciis, pricipias ac
nobilissimas quasq[ue] urbes oratoriorum
magnificentia illustravit: exempli gra-
tia urbem totius Orientis metropolim,
qua ab Antiocho nomen traxit. In qua
tanquam in vertice omnium ejus regio-
nis provinciarum, singulare quoddam
opus, seu amplitudinem, seu decorum
species, Deo consecravit. Quippe u-
niversum templum longissimo extrin-
secus ambitu circumscriptit. Interius
vero basilicam ipsum ad summam ere-
xit altitudinem; figurâ quidem octae-
dri constructam plurimis vero circum-
quaque cubiculis & exhedris, & tam
subterraneis locis quam solariis undiq[ue]
circundatam. Quam quidem basili-
cam auro plurimo & are, aliisque pre-
tiosis speciebus copiosissime exorna-
vit.

CAPUT LI.

*Quod in loco dicto Mambre, Ecclesiam
adificavit.*

Et haec quidem sunt præstantissima
monumenta, quæ Imperator Deo
consecravit. Cum autem didicisset il-
lum ipsum Servatorem, qui nuper in
terris versatus fuisset, jampridem vi-
tris quibusdam Dei amantissimis præ-
sentiam Divinitatis sua in Palæstina ex-
hibuisse juxta Quercum que dicitur
Mambre, illuc etiam basilicam ædifi-
cari præcepit. Proinde ad Rectores
quidem provinciarum, missa est Im-
peratoris auctoritas; datis ad singulos
literis quibus jubebatur, ut injunctum
sibi opus, ad exitum perducere matu-
rarent. Nobis vero qui hanc historiam
scribimus, plenam sapientia direxit

A τῷ ὄρέφῳ κεχευσμένης Φαίδη
καὶ τὸ μεσαῖταῖνον, μεγίστη πινακος αὐτοῦ
να, μέσην ἐμπεπῆχθαι τὸ θωτηνόν ποτε
σύμβολον, εἰποκιλῶν συγκειρόντος
τελῶν λίθων, εὐ χεισῶ πολλῷ κατεργατι-
νῶν. Φυλακήσεον ἐδόκει τετο οὐτῆς βα-
λεῖας τῷ θεοφιλεῖ πεποιηδ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν.

Οτι δὲ Νικομηδία ἡ τε αἴτιας πέλους ἀναζητοῦ-
σκοντος.

Tούτοις μὲν ὅμιν τὴν αὔτε πόλιν ἐκά-
τημαὶ μεγίστης καὶ ὑπερφυῆς ἐκκλησί-
ας. Εξ οἰκείων ἐποιεῖν καὶ παύσαντα
τε. Κατηγειταὶ καὶ ἔχθρων καὶ θεομάχων
ψῶν νικηῖσθαι· καὶ τῷ λειπον δὲ εἴδη το-
μάλισα κευτευτας πόλεις, ταῖς τρι-
κλησίαιν φιλοκαλίαις ἐπικεπτεῖς ἐποιεῖται
πορεῖσα καὶ τὴν Ἐπὶ τὸν αἰατολλῆς μητρο-
λεως, ἢ τὴν ἐπώνυμον εἰληφεν Αἰγαίης της
σπυροταν. ἐφ' ἣς ὡς ἡ πενταφαλαῖτη τὸν ποτί-
νων, μονογήνες παρέημα ἐκκλησίας, μετέ-
ένεκτη καλλικράτεις, αφιέρεις μακεδονικοῖς
τοῖς τοντοῖς τὸν πάντανεων τοπολεῖσιν οὐ-
τὸν εὐηίσεον οἰκον, εἰς αἱμάχανον ἐπαργε-
ψος. Εν ὅλαέδος μέντηνεσ ὥστε χρυσίων
δὲ πλέοντων, ἐξέδραις τε ἐν κύκλῳ, μετέντε-
νη κατατέων χωρημάτων ἀπωλαχθεῖσ-
τοιχισμένον· οὐ καὶ χεισῶ πλείον. Οὐδέν
χαλκότε καὶ τοῖς τολοτῆς πολυελέσητο-
τε φάνε κατέστη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΑ.

Οτι δὲ τῇ Μαύρῃ φροσύτεταις ἐκκλησίας γένε-

Tαῦτε μὲν ὅμιν τὰ ἐξοχώτατα βασιλεῖ-
τεύχανεν αφιερώματα πυθομένοις
τοι εἴδη τὸν αὐτὸν σωτῆρα, τὸν τε θεό-
χρον ἐπιφανέντα τὸ Βίω, καὶ ταῦτα
θεοφανείας πεποιηδαι φιλοθέοντας αὐτο-
τῆς Παλαισίνης αἱμάτι τὸν καλυμένην
Μαύρην, κανταύθα οἰκον ἐντήνεται. το-
μὲν ὅμιν τὸν ἐθνῶν ἀρχεστον, αἰνετα βα-
σιλικὴ διὰ τῶν πέδος εκαστον ἐπισαλπητα-
γραμμάτων ἐπεφοίτα, σις πέρας αὐτο-
τὸν τοφεταχθεῖσιν διακελευομένη ήμιν δὲ το-
τονδε γράφεται τὴν ισοείαν, λογικήν